

Voorwoord

De bedoeling van dit dagboek is alle toekomstige hondenliefhebbers duidelijk te maken dat de aanschaf van een hond, hetzij een volwassen, hetzij een puppy van 7 weken, een grondige verandering in je leven teweeg brengt. Tegelijkertijd is het voor ons als eigenaar steeds leuk om later alles nog eens na te lezen, om eventuele fouten die nu worden gemaakt met onze nieuwe puppy, later niet meer te maken.

Vooraleer een hond aan te schaffen dien je ten eerste op voorhand te weten dat je heel wat nieuwe vrije tijd en nieuwe energie zult moeten opofferen. Dit vooral in het bezig zijn met de hond zelf (zindelijk maken, spelen, commando's aanleren) als eveneens in het vrij maken van tijd om mee te gaan wandelen. Dit blijkt gedeeltelijk uit het dagboek, aangezien wij als eigenaars alle twee fulltime gaan werken, en ik persoonlijk vind dat er hierdoor nog wat te weinig tijd wordt doorgebracht met onze puppy. Wat ik dan wel positief ervaar is dat de aanwezigheid van onze tweede briard van 8 jaar veel goed maakt. Als ze elkaar aanvaarden, hebben ze gezelschap aan elkaar om te slapen en te ravotten.

Voor een optimale start dien je ook op voorhand te weten dat de aanschaf van een puppy liefst dient te gebeuren bij een erkende fokker, waarin je vertrouwen hebt, en die maximaal een paar rassen in zijn bezit heeft. Deze fokkers weten meestal perfect waar ze mee bezig zijn (kunnen juiste adviezen geven over het ras, het karakter van uw toekomstige puppy, ...). In winkels waar verschillende rassen samengetroeft zitten, koopt men dikwijls een puppy met gezondheids- of gedragsproblemen of een puppy die helemaal niet voldoet aan de specifieke raseigenschappen qua karakter of uiterlijke kenmerken.

Als je niet kan voldoen aan een minimum tijdsbesteding zoals hieronder in het dagboek wordt beschreven is het, volgens mijn bescheiden mening, niet aan te raden om een hond - puppy in huis te nemen. We willen immers allemaal een gelukkige hond, liefst zonder gedragsproblemen, of niet soms ?

Wie het kan opbrengen om dagelijks minimum 1 uur met zijn hond bezig te zijn (wandeling is hierbij noodzakelijk) schept een prachtige band met zijn hond en verlengt hierdoor zeker de levensduur van zijn lievelingsdier (onze Golden Retriever Flash is bijna 13 jaar geworden en onze Shi-Tzu Flup is momenteel 15 jaar). Het is ook zeker aan te raden om een hondenschool te zoeken waar je goed wordt ontvangen, met al je vragen terecht kan, en waar er op een positieve manier (bijv. met clicker, zoals bij HS POHO te Hofstade(Aalst) wordt getraind. Het is ook mooi meegenomen als je reeds kan beginnen trainen (vooral connectietraining en spel) vanaf de leeftijd van 8 weken.

Onze bedoeling is om later gehoorzaamheidswedstrijden te spelen, zodat Iron in het weekend ook actief aan de slag blijft. Dit hoeft echter ieder voor zich uit te maken.

Het dagboek van den Iron kan wekelijks worden opgevolgd op deze website.

Hebt u bepaalde vragen ? Stuur gerust een mailtje naar joke.deswaef@telenet.be !!

Beste hondenliefhebbers, veel leesgenot !!

Dirk en Joke

Ik ben geboren op 20/05/2009 uit een nestje van 11 puppies, waarvan 6 reutjes (1 fauve) en 5 teefjes (1 fauve) en kreeg onmiddellijk een wit lintje om !!

Voorwoord door de fokker : Jef Verswijfel – Irène Van Genechten

Op 20 mei 2009 ben ik geboren als de 10de van 11 pups. Wat een massa vriendjes om tegenaan te kruipen en om mee te ravotten. Het zal vechten worden voor eten, maar ik maak me geen zorgen. Ons mama, Diva, heeft zoveel melk, zeker genoeg voor ons allemaal.

Het enige waar ik nu aan denk is eten en slapen. Na 14 dagen gingen mijn oogjes open, en dan begon het pas. Er liepen altijd mensen langsheen ons nest. In het begin vond ik dat maar niks, maar na enkele dagen en weken was het prettig. Ik werd door iedereen gestreeld, bepoteld en opgepakt. Goed om te socialiseren hoorde ik de fokker dikwijls zeggen, wat dit ook mocht betekenen.

Er werden ook allerlei geluiden afgespeeld (voorbijrijdende treinen, onweer, voetbalsupporters, enz.) en zo dikwijls herhaald dat ik het beu werd. Hoeveel moeite ik ook deed, we moesten ze blijven aanhoren.

Na 4 weken mocht ik samen met mijn broers en zussen buiten. We wilden meer dan enkel ons nest en dat konden we buiten zeker vinden. Er hingen daar allerlei vreemde voorwerpen (blikjes, ballen, ...) heen en weer te slingeren en het woord socialiseren kwam weer voor de pinnen.

We gingen op onderzoek want we waren nogal nieuwsgierig. Eens alles werd goedgekeurd begon de pret. Alles was om mee te spelen.

Een hebbertig baasje als ik ben, heb ik dikwijls mijn nestgenoten te snel afgeweest. De mooiste en plezantste speeltjes verzamelde ik ergens in een hoekje voor mij alleen. Mijn fokker zag dit graag, "eentje met veel buitdrift" (wat dat ook mocht betekenen) hoorde ik dan.

Toen ik 6 weken oud was kwam de dierenarts langs. We werden helemaal onderzocht en kregen een prik in ons achterste. Het deed even pijn maar ik heb me flink gehouden. Ze gaan hier niet achter mijn kont vertellen dat ik kleinzerig ben hé !!!

Iron 6 weken

Een paar dagen later kwam er nog zo'n rare man met een apparaat om onze chip te controleren. Ik dacht al ...toch niet weer een prik he..., maar nee hoor het gepiep viel best mee.

Onder alle bezoekers waren ook mijn toekomstige baasjes. Voor mij was het moeilijk kiezen want iedereen was zeer lief. Maar ik kreeg hulp. De fokker heeft uren gespendeerd om ons gade te slaan en te testen, zodat ik zeker bij de goede en juiste baasjes zou terecht komen. Dat gold ook voor mijn broers en zussen. Ik kreeg onmiddellijk de naam "Iron" mee (onze namen moeten immers in 2009 met een "i" beginnen), verwijzend naar de hardrockgroep Iron Maiden.

Mijn toekomstige baasjes, Joke en Dirk, waren tevreden met de keuze. Ik ben dan ook een knappe gast hé !

Joke en Dirk

Iron, Flup en Aubry